

får mange sygedage, og endelig er det dyrt for det danske samfund både i det primære sundhedssystem og i sygehusvæsenet.

Derfor skal vi sætte ind på så mange fronter som overhovedet muligt i bestræbelserne på at forbedre arbejdsmiljøet. Det er i dette lys, at dette og det følgende lovforslag skal ses.

Lovforslaget om AES beror på, at arbejdsmarkedets parter inden for en rammelovgivning får ansvaret for systemet. AES skal forestå den fremtidige administration af den sikringsordning, der skal dække de fremtidige udgifter, der er forbundet med ydelser vedrørende lovpligtige erhvervs sygdomsforsikringer.

AES får således til opgave at fastsætte og opkræve bidrag fra arbejdsgiverne til at dække udgifterne ved erhvervs sygdomme inkl. pludselige løfteskader. AES inddeler arbejdsgiverne i en række lukkede økonomiske kredsløb, branchegrupper. Disse branchegrupper, arbejdsgiverens beregnede antal fuldtidsansatte og de forventede udgifter vedrørende den pågældende arbejdsgiver danner grundlaget for bidragsfastsættelsen. AES skal ledes af en bestyrelse, der i lighed med ATP sammensættes af en uvildig formand og tyve repræsentanter for arbejdsmarkedets parter.

Det Radikale Venstre håber, at dette forslag sammen med andre vil medvirke til en meget større motivation og en høj grad af medansvarlighed hos arbejdsmarkedets parter over for at forebygge arbejdsskader og erhvervs sygdomme. Vi vil på denne baggrund tilslutte os forslaget.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede, vil jeg blot sige, at Fremskridtspartiet selvfølgelig går ind for, at erhvervslivet skal gøre sit bedste for, at der ikke opstår arbejdsskader, at der ikke sker erhvervsulykker eller opstår erhvervs sygdomme.

Men helt ærlig: Det her er et ret kompliceret stykke papir. Det er også sagt fra flere sider. Man har lavet en rapport for 5 år siden, og så har man siddet og diskuteret og diskuteret og diskuteret. Jeg ved godt, at det er blevet sagt, men jeg vil gentage det: Derefter blev lovforslaget fremsat den 26. november, og så skal det absolut først behandles i dag. Det er en smule for ikke at sige meget uansvarligt.

Jeg ved ikke, hvornår man har den tekniske gennemgang i Socialudvalget, men jeg ved, at i Arbejdsmarkedsudvalget har man den tekniske

gennemgang af de to forslag i morgen, altså efter førstebehandlingen. Det kan ikke siges at være særlig hensigtsmæssigt for sagligheden.

Så jeg vil for én gangs skyld sige: Ved ikke på nuværende tidspunkt. Jeg har en masse gode grunde til at kunne sige blankt nej og bum-bum til forslaget, men jeg ville selv føle, at det måske var usagligt, og så vil jeg hellere vente. Det tror jeg nok i virkeligheden er det mest saglige, man kan gøre på nuværende tidspunkt.

Bruno Jerup (EL):

jeg vil tillade mig at betragte L 104 og L 107 som to dele af samme sag.

Det er sådan, at nogle af de elementer, der er i L 104, har vi ikke væsentlige indvendinger imod. Der kan således være meget fornuft i ideen om at opbygge et AES-system.

Vi synes også, det er vigtigt, at man i det hele taget prøver at få en mere grundig debat om, hvordan man kan gøre noget ved arbejdsskade-problemerne i det her samfund. Der er jo ingen tvivl om, at arbejdsskader er noget, som koster samfundet utroligt mange penge, som giver utroligt mange sociale problemer, og som rammer mange mennesker. Og hvor det jo på grund af udviklingen inden for forskellige nye områder – nogle har allerede nævnt museskader, men der er også nogle psykiske problemer med arbejdsstress som følge af nye måder at organisere arbejdet på – er svært lige at tage hånd om disse ting.

Noget af grundlaget for overhovedet at tage de her lovforslag op er åbenbart, at der ligger et EU-direktiv, som vi skal prøve at se, om vi kan indpasse. Det er jo altså ikke noget, som giver Enhedslisten den store overbevisning om, at det er det rigtige at gøre, men der kan selvfølgelig være andre grunde til, at man skal gøre det.

Hvis jeg skal gå videre: Det er ikke sådan, at vi er principielt imod tanken om, at man har en belønningsordning, men vi har en række indvendinger mod det foreliggende forslag, fordi det, sådan som det ligger, ligner et dårligt kompromis imellem Dansk Arbejdsgiverforening og måske nogle af lønmodtagergrupperne, og det rummer en række væsentlige problemer.

Der er grund til en stærk usikkerhed om effekten i det hele taget, da de beløb, vi snakker om, er meget små. Man opererer med en økonomisk ramme for en belønningsordning på 100 mio. kr., hvoraf de 10 mio. kr. går til ATP, som skal administrere ordningen. Der er i øvrigt